



ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ

Είχαμε μαζωχτή, ρε Κατινάκι μου, πέρα φές τὸ θραδάκι καὶ τὰ κουτσονίμας τὰ λαμπριάτικα σκονιάκια μας, κάτω στὴν ταβέρνα τῶν «Μποῦμ», ἔτσι τὴ λένε, πούχει τώρα τελευταία ἀνοίξει στὴν Ὀμοιοία καὶ πού φαίνεται πὼς ἐκεῖνος πού τὴν ἔχει εἶνε καθηγητῆς τῆς οἰνολογίας καὶ μᾶς ποτίζει ἀκαλῶ κάθε θραδάκι. Μεγάλη παρῆα, κέφι τρίπηχο καὶ ὄργανάκια τὰ ἀπαραίτητα γιὰ σάλτσα στὸν κακαμά τῆς παρῆας μας. Κιθαρίτσα Μπέζου μούρλα, ποτηράκι καὶ μπουκαλάκι στὶς χορδὲς ἀπάνου γιὰ τρεμούλιασμα «Χα βέριας» καὶ γαῖα πηρήτω! Ὄντας, ἐκεῖ πού τὰ λέγαμε σιγανὰ-σιγανὰ καὶ ὁ Μπέζος ἤ-νε στὸ κατακίρυρο τῆς κιθαρῆς τοῦ ἀπόλοουης, ἔρχεται ἕνα ὁ ρ γ α ν ὁ ἀυτονομικὴ νὰ μᾶς διακόψῃ τὰ ὄ ρ γ α ν α λέει: (τὴν κιθάρα), καθότι τὰ ὄργανα ἀπαγορεύονται πέραν τῆς 10ης. Ἔτσι ἔγγιζονται ἔ Κατῆς π.λ. λέει τὸν νόμο αὐτῆς.

— Μὰ, κύρ χωροφύλακα, δὲν πειράζουμε κανένα. Τραγουδάμε καὶ παίζουμε πιάνο καὶ σῶτο θότσο, τοῦ λέει ὁ Μπέζος.

— Ἀπαγορεύεται! τοῦ ἀπαντάει μουσολίνικα ὁ διχτάτορας τῆς ἀυτονομίας. Ἄν τυχόν καὶ ἐξανακληθῆσεται, θὰ σᾶς πάρω μέσα. . .

Ὁ φουκαρῶς ὁ Μπέζος καὶ ἔλη ἡ παρῆα διαγκώθηκε, γράβιζονίστηκε, ἀναστένανε ὑποβρυχίως καὶ ἀναγκάστηκε νὰ συμμορφωθῆ μετὰ τὴ διαταγὴ τοῦ διχτάτορα, ὅστις καὶ ὁ ὁποῖος στρίψας τὸ νεαρὸ μουστακάκι τοῦ πούμοιαζε σὲν σκόρπια διαδήλωση ἀπάνου στὸ ἀπάνου χεῖλι τοῦ ἀναχώρησε. . .

— Εἶδες, ρε Τζογιέ μου, κατὰστασὴ; μού λέει ὁ Μπέζος.

— Γιατί σοῦ φαίνεται παράξενο, ρε φίλε; Ἀπαγορεύονται τὰ ὄργανα γιατί ὑπάρχει λόγος. . .

— Τί λόγος, ρε σὺ, ὑπάρχει;

— Μάτσα λόγια. . . Πρῶτο καὶ κύριο καὶ καλλίτερο ὄντας πέραν τῆς 10ης παίζεις ὄργανα, ξυπνᾶνε τοὺς καὶ μώμενους κάτοικους καὶ ἐνοχλᾶνε τοὺς κλέφτες καὶ τοὺς διαρρηχτές πού πᾶνε νὰ τοὺς κλέψουνε. . . Γιὰ φαντάξου μιά κιθάρα ἢ ἕνα ἄλλο ὄργανο νὰ γίνονται ἐμπόδιο καὶ νὰ χασομερᾶν τὸν φουκαρῶ τὸν διοικαστικὴ τὸν κλέφτη, πού γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ ἐβάλῃ τὸ φωμαί του. . . ἀναγκάζεται νὰ κἀνῃ καὶ ν ὤ ρ γ α ν α. . .

Δὲν πρόφτασα νὰ ἀποτελέσω τὴν κου βέντα μου καὶ. . . μπᾶμ, μπᾶμ, μπᾶμ, μπᾶμ. (ἀκούγονται ὄσω στὸ δρόμο μπι στολιές).

— Τί εἶνε, ρε παιδιᾶ; ρωτᾶνε οἱ φίλοι τῆς παρῆας.

— Τίποτις, ρε σεις, μὴν ἀνησυχεῖτε. Μιά κουμπούρα κατὰ κουβεντιάζει ἀπὸ ἔξω. . . Αὐτὴ, δὲν κατὴ εἶνε ὁ ρ γ α ν ὁ «φρονικό», ἐπιτρέπεται πέραν τῆς 10ης, καθότι εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ μέσα πού μπορεῖ ὁ Ρωμῆος νὰ τηρήσῃ κάργα τὴν παραγγελία τοῦ Θεοῦ πού λέγει: ἀ Ἄ γ α ρ ᾶ τ ε ἀλλήλους καὶ μὴ δίνετε φιλή στοὺς δημόσιους ὑπαλλήλους!

Ο Τζογιέ;